

Emr-i Bi'l-Ma'rûf Nehy-i Ani'l-Münker

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾
سورة آل عمران، الآية ١٠٤

عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله ﷺ يقول:

«مُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ قَبْلَ أَنْ تَدْعُوا فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ

□□ ابن ماجه، كتاب الفتن، باب

Ärade muslimer!

Emr-i bi'l-ma'rûf och nehy-i ani'l-münker, är en av de viktigaste skyldigheterna som vår religion har beordrat oss. Denna princip innebär att man uppmanar gott och förbjuder ont. Vår Allsmäktige herre Allah säger i den heliga Koranen: **“Låt det bland er finnas en grupp som kallar till allt gott och påbjuder det goda och förbjuder det onda. Ja, det är dessa som är de framgångsrika.”**¹ Denna vers ger de troende en stor ära och påminner oss samtidigt om vår uppgift att sprida godheten och förhindra ondska.

Emr-i bi'l-ma'rûf omfattar alla goda beteenden som vår religion anser nödvändiga eller rekommenderar, medan nehy-i ani'l-münker omfattar alla onda ord och handlingar som religionen förbjuder eller avråder från. Islamiska lärda har påpekat att denna princip är en skyldighet för bildandet av ett dygdigt samhälle och för att fred och lugn ska råda. Imam Ghazali har till och med uttryckt att Gud sände profeter för att införa denna princip, som är "den högsta pelaren" inom religionen. Han varnar också för att om man bortser detta, kan religionens mening förloras, samhället förstöras och kaos spridas. Emr-i bi'l-ma'rûf och nehy-i ani'l-münker är viktigt för att bevara gemenskap och enighet inom islam. Om detta bortses försvagas våra värderingar, tilliten mellan människor minskar och samhällsfreden påverkas negativt. Gud har gett oss detta ansvar, som börjar med individen själv. En troende ska följa Guds påbud och undvika Hans förbud, vilket leder till att man blir en rättfärdig och god person. "Birr" betyder godhet och rättvisa, medan "ihsan" handlar om att göra allt med medvetenhet om Guds närvaro.

Kära syskon!

Gud ger oss en stor ära men samtidigt en tung börda. Vår älskade profet (frid vare med honom) säger: **“Den som ser en ond handling bland er, låt honom korrigeras den med sin hand. Om han inte har makt till det, låt honom korrigeras den med sin tunga. Om han inte kan det heller, låt honom fördöma det i sitt hjärta, och detta är den svagaste graden av tro.”**² Aisha (Radiallahu anha) återberättar profetens (frid vare med honom) varning: **“Påbjud det goda och förbjud det onda, annars kan det komma en dag då ni ber till Gud, men er bön inte blir accepterad.”** Denna hadith visar att sprida det goda och undvika det onda är både en personlig plikt och viktigt för samhällets fred och för att våra böner ska bli hörda.

Kära troende!

En god och rättfärdig människa sprider fred och säkerhet omkring sig. Hon representerar och förkunnar det goda och vackra, inte bara genom ord utan också genom sitt sätt att leva, och blir ett exempel för andra. Vår Herre säger i Koranen: **“En ond och en god handling kan inte likställas. Avväj det onda på det sätt, som är lämpligast! och se, den som var din fiende kan bli en nära vän.”**³ Denna vers påminner oss om vikten av att agera med tålamod och visdom i kampen mot det onda.

Det som ger våra liv mening är att vi följer de gränser Gud har satt. En troende som respekterar dessa gränser arbetar aktivt för att sprida det goda och stoppa det onda. Surat al-Asr lyfter fram fyra grundprinciper: tro, goda handlingar, att stå upp för sanningen och att visa tålamod. Tro visar lojalitet mot Gud, goda handlingar är tron i praktiken, att stå upp för sanningen sprider rättvisa och tålamod hjälper oss att klara av svårigheter på denna väg.

Må Allah göra oss till de som påbjuder det goda, förbjuder det onda och försvarar rättvisa och rättfärdighet. Må Allah göra oss till sina troende tjänare som söker hans samtycke i allt de gör och som uppnår frälsning både i den här världen och i den kommande.

¹ Âl-i İmrân suresi, 3:104

² Müslim, İman, 78

³ Fussilet suresi, 41:34